

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Jeg vil takke den højtærede Trafikminister for Tilsagnet om her i Tinget at ville fremsætte Forslag om Anlæg af Dobbeltspor paa Jernbanen Ringsted—Næstved. Jeg tager denne Ministerens Udtalelse om denne Sag som et nyt Vidnesbyrd om, at han altid velvillig imødekommer alle berettigede Krav, der her i Tinget fremsættes fra Medlemmernes Side.

Overfor den højtærede Forsvarsminister vil jeg udtale en Beklagelse af, at den Forhøjelse af Kvartergodtgørelsen, som nu paatænkes bevilget, ikke ogsaa kommer Garnisonsbyerne til gode. Jeg kan ikke finde det retfærdigt, at man ikke ogsaa yder Garnisonsbyerne en Godtgørelse, thi de ekstraordinære Udgifter, som saavel Kommunerne som de enkelte Kvarterværter har haft, er overordentlig store. Jeg henviser navnlig til en By som Næstved, hvor vi har haft en stor Del af Soldaterne indkvarteret i private Kaserne. Der er de paagældende Entreprenører meget uheldigt stillede, navnlig paa Grund af de høje Brændselspriser. Jeg henstiller til den højtærede Minister at forhandle denne Sag med Finansudvalget. Jeg haaber da ogsaa, at han velvillig vil kunne imødekomme dette berettigede Krav.

Sluttelig vil jeg takke den højtærede Forsvarsminister for hans Tilsagn om, at Mytteriaffæren ved Haarbøllefortet paa Møen skal blive grundigt undersøgt. Desværre kunde den højtærede Minister ikke i Dag udtale sig nærmere om denne opsigtsvækkende Sag, da han endnu ikke har modtaget Sagens Akter, men han lovede en velvillig Undersøgelse, og det er mit Haab, at denne vil resultere i, at i alt Fald disse 18 menige maa blive forskaaet for at komme til at afsone den Straf, de er idømte. Det drejer sig om en saa barbarisk Straf som fra 20 til 30 Dages Vand og Brød, og det er alle Personer i Alderen mellem 30 og 40 Aar, som i Forvejen har lidt tilstrækkeligt ved at have været indkaldte til Sikringsstyrken. Jeg beder derfor indtrængende om, at denne barbariske Dom ikke eksekveres.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Jeg har et Par Bemærkninger at gøre i Anledning af den højtærede Forsvarsministers Udtalelser til mig i Dag, og jeg tænker, jeg kan rumme dem i en „kort Bemærkning“, derfor har jeg ikke bedt særskilt om Ordet. Det er Udtalelser, som alle drejer sig om den Kritik, jeg har rettet mod de militære Myndigheder eller maaske særlig Teknisk Korps' Forhold til eller Mangel paa Forhold til den civile Industri. Under sin Omtale af disse Bemærkninger udtalte den højtærede Minister, hvad jeg har nævnt, at der forelaa et Tilbud fra en bestemt Maskinfabrik om at udføre et stort Arbejde, et Tilbud, som ikke blev modtaget. Men Ministeren gjorde opmærksom paa, hvad der ikke var mig ubekendt, at der i den senere Tid er foretaget adskillige Bestillinger hos civile og private Industrier, og han brugte det Udtryk, at Indehaveren af vedkommende Fabrik vel maatte mene, at der ikke var lagt tilstrækkelig Beslag paa ham. Det er kun det Ord, jeg gerne vilde anholde, fordi det let giver andre det Indtryk, hvad sikkert ikke var Ministerens Mening, at det for disse Industrier gjaldt om at blive beslaglagt, at faa noget at bestille. Men Forholdene stiller sig saaledes for vedkommende Fabrik som for adskillige andre, at den i højeste Grad er optaget af Arbejde fra Indland og Udland, saaledes at et Tilbud om at udføre Arbejde for deres eget Land ubetinget maa anses for et Offer, som man ønsker at bringe paa samme Maade som de forskellige Mænd, Indenrigsministeren nylig talte om, og som i deres Lands Tjeneste i kritiske Tider bringer Ofre for det fælles Bedste. Jeg vil kun understrege dette. Det drejede sig ikke for Fabrikken om at blive beslaglagt i og for sig, for at bruge Ministerens Ord, men det var et Tilbud, man gjorde, skønt Fabrikken var optaget.

Den anden Ting, jeg vil anholde, er Ministerens Fortolkning af mig selv, da jeg talte om de Officerer, som er sendte til Udlandet for at foretage Anskaffelse af Ammunition. Ministeren citerede mig, som om jeg havde sagt, at jeg ønskede, at man i Stedet for dem skulde have sendt Forretningsfolk. Det har jeg ikke sagt. Jeg har antydnet, at det var heldigt at give dem ved Siden Forretningsfolk til Støtte og Vejledning, og det undrer mig, at Ministeren talte saa stærkt derimod. Det forekommer mig, at det at nægte at ville bruge privat Forretningsdygtighed som Vejledning er militær Bureaukratisme, og jeg ventede ikke at finde den...